

Březen 2018

12. DOPIS Z MONGOLSKA

Znamení naděje uprostřed rozlehlých mongolských stepí

Jeden ne/obyčejný den v salesiánské misii, Svatý týden a blížící se Velikonoce.

Vážení přátelé,
srdečně vás zdravím ve Svatém týdnu z naší krásné misie v Darkhanu. Zimu jsme přečkali, jsme na prahu Velikonoc. I přes mnoho těžkosti se dotýkáme naděje na nové jaro pro všechny okolo nás.

Z předchozích dopisů už asi máte povědomí o našich aktivitách a místních zvycích. Jak ale u nás vypadá jeden takový obyčejný den? Místo vypisování událostí za poslední tři měsíce se raději o jeden z mnoha s vámi teď rozdělím.

Návštěvy rodin během slavností Cagán sar na začátku nového lunárního roku.

Jeden neobyčejný den

Je neděle, 4. února 2018, večer. Právě jsem se pomodlil kompletář, vyslechl slůvko a já jsem ještě odešel do 2. patra do kanceláře, kde máme přes 20 stupňů, abych tu ve 22 hod. místního času zavolal mamce do Plzně, jak každou neděle večer dělávám.

Návrat z Ulánbátaru

Dnes ráno jsem vstával až kolem 8 hodiny. Včera jsem totiž přijel pozdě večer z Ulánbátaru, kde jsem byl na setkání "youth commission" místní katolické církve, a pak také slavil svátost smíření u P. Piera, ve které postupně nacházím svého duchovního průvodce zde. V Čechách to nebylo tak obvyklé, ale zde jsem se již několikrát setkal s tím, že tomu, u koho jsem slavil sv. smíření, jsem pak stejnou službou Božího milosrdenství mohl také posloužit. Cestou na autobusové nádraží jsem se tam ještě stavil v knihkupectví a koupil hlavně 2 knihy o účetnictví (v mongolštině), které tu začínám studovat. Ne že bych o to tolik stál, ale "stará" zkušená účetní tu už nepracuje (chtěla odjet za prací do Austrálie, ale nedostala vízum tak je teď nezaměstnaná), "nová" je čerstvá absolventka a už víc jak 2 měsíce počítá, kolik že jsme to utratili za rekonstrukce v roce 2017 a kolik že to ještě zbývá do letošního roku... Nějak se z té role finančního ředitele ne a ne vyvléci.

Ráno raníčko...

Ráno obvykle pro mě není vůbec jednoduché. Pokoje máme v 5. patře, nad námi je jen mrazivá střecha a díky ní, i přes rekonstruované topení a 3 skelná okna, máme v pokojích jen kolem 10 stup-

Farní trh na 1. ledna 2018. Po 3 měsících sbírání kupónů dlouho očekávaná odměna.

ňů. Je to stále o 3 víc než loni... Vyhrabat se z pérového spacáku, zakrytého 2 pokrývkami, mi obvykle trvá kolem 10 minut, během kterého slyším hymnus sv. Patrika (Christ is beside me...). Snídaně, půl litru čaje hned, další litr do termosky na dopoledne. Potkávám P. Josepha, vrstevníka českého salesiána Ládi Band'oucha, také spolu v Turíně studovali, pak byl na misii v Sýrii a Turecku, a kvůli vízu je teď tady v jeho vietnamské mateřské provincii. Dává mi klíče od kuchyně, které za chvíli předám jedné studentce, co jí platíme školené na VŠ a která nám vařívá o víkendech obědy. Během snídaně poslouchám anglicko-mongolská slovíčka, které jsem si nahrál před rokem ve škole, abych si je trochu osvěžil, umývám nádobí a vyrážím o patro níž do kaple pomodlit se ranní chvály. A pak už upaluji do blízko kostela, potkávám řemeslníky, co zde vyměňují podlahy a v 9:15 se už s našim farníky modlím a adoruji... Vidět věci Božím pohledem - to je to, co potřebujeme.

Nedělní mše svatá na prahu Cagán Sar

V 10 hod. začíná mše sv. Tím, že za 14 dní zde bude Cagán sar, největší rodinný svátek, něco jako naše Vánoce, Fr. Simon, čerstvý ředitel a farář (po Fr. Carlovi, co před 9 měsíci dostal mrtvičku), začíná tím, zda už farníci navařili dost booz (masových knedlíků, obvykle několik tisíc!), asi něco, jako kdybychom se před Vánocemi ptali, jestli už máme napečené cukroví... Mše končí v 11:15, ohlášky, které věnují pozornost nejstarším, pro které jsme připravili dárky vyložené praktické: mouku, pečivo, ze kterého tu dělají slavnostní 5stranou pyramidu

Fr. Mario SDB (uprostřed) se stal novým farářem v Shovoo.

nezbytnou pro blížící se svátky atd... Farníci odchází do Don Bosco na sůtécé (čaj s mlékem) a bórco (něco jako vdolky bez marmelády), a pak zpět na katecheze podle věkových kategorií. Farní asistentka jde z kostela bez zimní bundy. Na teploměru přede mši bylo sice -27, ale ona dobře ví, že je krásný teplý sluneční den. Když jí říkám, že se v Čechách čeká ochlazení na -1 či -2, dává se do smíchu... Já s nedělní sbírkou (obvykle kolem 15 000 tugriků, tj. asi 150 Kč celkem) razím do 5. patra a začínám chystat promluvu na úterní večerní. Není to žádná sranda anglicko mongolsky připravit evangelium a pak krátkou promluvu. Již podruhé si ji překládám sám, zítra ve škole ji s učitelkou opravím a přepíši...

Oběd, naši psi a Munchbat

Před jednou s foťákem a kamerou jdu na oběd do 1. patra. Kromě studentky - kuchařky zatím nikdo jiný nedorazil. Zřejmě katecheze teprve končí, Fr. Simon autobusem rozváží farníky atd. Během chvíle čekání vyrazím za dům ke zřícenině psí boudy, kterou se oblíbili 2 psi. Před 3 měsíci jsme sice žádné neměli, ale nějak si nás našli... První bílý pes měl 4 štěňátka a po něm pak ten černý jiných 7. 3 bílá už lidé ukradli, černá se už probírala k životu a napočítal jsem jich ještě 6. Roztomilé video, o které se snad někdy rozdělím. Možná se bude hodit i na výuku střihu videa, kvůli kterému máme 5 zbrusu nových silných počítačů... Na oběd zatím stále nikdo jiný nepřišel, začínáme tady ve 2. Přichází 18letý Munchbat, studen 1. ročníku VŠ, dosud nepokřtěný, ale denně přichází na mši sv. Před týdnem požádal o podporu ve studiu, když zítra nezaplatí aspoň 600 000 tugriků (asi 6 000 Kč),

Oslava Dona Boska v oratoři.

nemůže začít 2. semestr. Slibujeme podporu, když nám pomůže v oratoři... Účetní tak zítra ráno rovnou posílám do banky s Munchbatem, aby s potvrzením o zaplacení mohl na přednášku...

Juliana

Před oratoří, která začíná v 16 hod., mám ještě jeden důležitý úkol: navštívit Julianu, naši manažerku a nejvěrnější spolupracovnici sloužící s námi 15 let! Juliana má kolem 35 let. V říjnu šla na malou operaci... a záhy se zjistilo, že jde o rakovinu prsu. 2 chemoterapie, operace před 14 dny, a další 3 chemoterapie za dveřmi. Vše nese s důvěrou, ale nám tu moc schází. Její manžel odjel před měsícem či dvěma do Koreje za prací, aby vydělal nějaké peníze, tolik potřebné na léky a operace. Oproti ČR si zde nemocní musí vše platit. V nemocnicích na chodbách jsou jejich příbuzní obvykle ve dne v noci a starají se o své nemocné, jídlo, pomoc atd. Minulý čtvrtek jsem ji potkal v Don Bosku, zmínila, že má marodění na min. cca 6 měsíců! Jelikož je zítra výplata, náš ředitel nechal na mě, jak to bude s Julianou. A to byl právě důvod mé návštěvy. Jak ji pomoci, když během nemoci dostane jen asi 50 % původního platu od pojišťovny a léčba je tak drahá? Charitní dar 3 000 Kč měsíčně se zdá uspokojivý, když snad i manžel něco v zahraničí vydělá...

Odpolední oratoř, večere a bolestná zpráva

Je tu 16 hod., pádím do oratoře. Děti dychtivě bruslí, hrají kalčo atp. V 17:15 oratoř pomalu končí, ale starší děti tu ještě zůstávají. Pozvali jsme je na skupinku budoucích animátorů, učíme je hrát nové hry... Před 14 dny "Člověče, nezlob se", pak

Balíčky s dárky pro naši misii poslané z ČR.

"Piškvorky" a dnes "Nive" či "Macháček". Uvidíme, co se z toho vyklube. Studentka Sohta, se kterou jsme skupinku začínali, je už víc jak týden nezvěstná. Není to tu v nomádké říši tak neobvyklé... Maminka ji před týdnem hledala a prosila o modlitbu za ni... Kolem 18 hod. přichází do oratoře naše účetní s hromadou papírů k podepsání: poslední platby za výměnu rezavých vodovodních potrubí a opravu koupelen, platy s bonusem na Cagán sar atd. Tochtó, který pracuje v 30 km vzdáleném městečku Khutul, se přiučil novou hru, kterou bude příští týden hrát s dětmi, žádá o peníze na autobus a jídlo na příští týden, a já s účetní dodělávám věci na zítřek. Přicházím tak pozdě na večerní modlitby a večeři, kterou Fr. Simon s láskou připravil. Není to jako v Praze Kobylisích jen chléb s pomazánkou, ale mnoho různých věcí na korejský způsob. Během večeře volá nečekaně Juliana a s pláčem sděluje, že její manžel v Koreji právě nečekaně zemřel... Tak si říkám, že má s Jobem cosi společného...

Umýváme nádobí, utíkám koupit chleba na zítřek a připojuji se k růženci. Kompletář... Právě jsem skončil 20 min. hovor s mamkou, dopisuji dopis a chystám se do hajan...

Požehnané Velikonoce!

A tak to to u nás vypadá. Den za dnem neuvěřitelně utíká. Život bez všedních dní. A pomodlit se za nás? Myslím, že jen podělení se o dnešní den ukazuje, jak to moc a moc potřebujeme. A lidé okolo nás!

Kéž o letošních Velikonocích znovu zažijeme dotek naděje a radost z Kristova vzkříšení, která prozařuje tmou našich životů.

Díky vám všem, kteří na nás zde v této daleké zemi nezapomínáte. Pán vám žehnej do nacházejících velikonočních svátků! A můžete-li, vzpomeňte na nás v modlitbě.

P. Jára Vracovský SDB

Nově pokřtění farníci na Květnou neděli 25.3.2018.

Kontakt: P. Jára Vracovský SDB | vracov@gmail.com | Mobil: +976 94408091 | Skype: vracovsky
Více informací můžete nalézt na www.dbmongolia.org a na: • facebook: dbmongolia.org
 Všechny **možnosti podpory** naleznete na <http://dbmongolia.org/cs/darci/>.